

Bréf til Þórðar, frá ýmsum, 1901-1902, fyrri hluti

Bjarni Benediktsson – Þórður Sveinsson – Jónas Kristjánsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-20, Örk 3

Arneidurastöðum 9/6'02

Elsku lagi vinur !

Gott og gleðlegt myttu á. Áður þá
þyngis þjófur náðum þyngis þjófur, þat
var sammarlega að gáf af þess, þi
myis er myndami at þá þjóf, enda þjóf
móttent af þu fólki, sem þu áður um-
gekkst og þjóf. Manni þu at með þu
sem þu mást móttent af þu þu
ef mást þjóf eitthvát, þá þu þu
Reykjavík. Blóðin þu að þu
slatingu af þu. Af þu og þu
at góða nema illgæmi og þu þu
og svíðandi þu þu þu þu
þu þu. Eitthvát þu þu
laga am þu þu þu þu.

Þu þu þu þu þu þu
um daginn og skinnandi þu þu þu

sem heyrði það, og skipaði honum
at segja því upp og senda aftur.
Máttum þessi því hafa þessa.

Hverning er það met Eldinganna
á himni ekki at koma út í veður?

Sein stundir lítit þalast um
gala tík, þó þú ert sjálfur at
Páll amptmaður alls at þýðir sig þess
þess á málafélunum í sumum til þessum.

Nú er það.

Í dag er nokkur atvika; ég skoðaðist
úð þálinu kl. 1, var at skrifa skýrða
til landlægis, ^{ígarðar} etc., gerði section
á líti þessu, sem var þá þessu.

Hanneseignir á sumum, og hann þó þessu
úð og skrifaði honum nesultabít.

Svona gengur þat. fremur lítit
at góða þú einstökumum átt
úð kl. Pórus þess 3-4 dögum.

Mjál líttast talast um jónir þá
koma eins þessu. Þú er þessu.

at dagrit, en lát, at sta þessu.
við Jóluu títt. þú óskandi þess
heitt og innibýja at þú heyrir nótt
þessu. í jólaþessu meji til þessu.

þat gengur margt andstætt og óþessu.
en lítt. þat þat met himnum
og matu þessu at sta sig rit til þessu.

Nú at þú þat sta þessu á
þessu meji af amari eini og sjá
Kaltseinn gjóðis. Hverning gengur

þessu lítt latínunamit? Er þessu
ekki í bindindi? þessu þessu at þessu
þessu þessu þessu. Skúla þessu og

þessu þessu og ekki at þessu þessu.
Margrjet. Þá þessu lítt ekki á
þessu þessu, þessu þessu þessu.

Hverning gengur þat þessu þessu
þessu aldris engilinn met þessu
þessu? Þessu þessu aldris þessu þessu.

þessu þessu þessu þessu?

För þó dís greyit illt ord á siggjá
á Reykjavík. Það er illa farið ef svo er,
því engi var heldur vel vit stelpu-
greyt. Hér er nokkurt farið af og af og
því döllum, þess nað þú var í háfu.
Er Kristján Sigurðsson frá aln-
hattu á leikskólanum á Austur-
hvarfi þú á? Hvernig hefur þú
nu. Vitlausan spítalann á Austur-
Etti hefur þú fengið frá Sigurð-
jóni skalla. Þú hefur þá verið
vel. Latur að skrifa: ekki hefur
skrifað Þóttuvarí ennfá og engum
háfu nema Fjeldsted.

Á ekki útlendur leirni aðu leirni
at vera á Kerkala spítalannu?

Þú er opinnur fyrir að vita hvort
þú ert þá klárar og ekki mit þú þú
ni á þú og forvaldu og þú sem mit
þú klutun; þú þú á þú það nokk.
Hvernig líkur þú mit þú. Þú þú

Ánægj vit sandlabni?

Hvort er svo mytt á hönnu? Eru
skólagiltur ekki mjög á knotaköngum
og áfustu netum? Tuhóje (þórnun)
Léi heima í netum, þannu netum frá hálga
ekki setit eftir í netum vor?

Komdu bráðlega til frá Smith og hafi
heima þórn knötju önnu og Aldorun
þennar, sönnuleikis Steina. Hvort
þetta þannu að í netum?

Heimur þú aldrei til Ögmundar í
netum? Þat er þú þú st. gíðu.

Er Baldur Árnir frískur í netum.
Þú er ekki frá því at þannu þafiþu
onert af þöringum á samnariðeyndu
skotadi þú þannu ekki en dítu og
atöðuþ þu þú viltist þennu á þat.
Þítt heilsa þeim bráðum.

Þá þú þú at heilsa Sigmundi Öllu
Ánægj þessu þórn þannu þannu
þessu mundir? Eggert og Katrín?

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

10.2.102.

Herra stud. med. Póður Sveinsson
Myllustreti 9
Reykjavík

Þjallab. 5. - XII - 01

Hei vinur!

Þú þín þótt fyrir þess þess
síðast og annað fleira.

Það er ekki af þér og hafi
nokkurt bréfsfni, að ég legg, upp
í þetta „skrifari“, heldur blátt afan
á sjálfra. Ég er í nokkuro konar
leidda eins og aðrir - ekki daleidda
af Valljörum - heldur ofa og ó-
seini gífur forlögum, sem fyrir
leggja. - Nú er áttunda áttunda
kominn hér á diskinn til þambóðs
í vör, og er öfluglega fyrir komum
malt hviðetna. Verður þann hvetta
leður mig, af þér heituminn er
upp í á Dalaköllunum, en
þnapparnir fallar.

Stefán Móðuvöllur sner síga að
homa: ~~Stey~~ Eyjafjörðum, en Valtýr
lík. í Steyafjörð. Mikils þyktis þeim
viðfarfa. — Hermannur er nú far
fyrir norðan. Þá er af vera í
fullar 3 vikur, og verður það Valtýr
lík. ekki til meins! Ef þú það
ekki veit, æð og fari norðan líka.
Það hefst vakid meiri grun, en
þar verður að fara gátilega.
Sked getur og skroppi síðar
nordur og fimmi einhokurja að máli.
Guðlaugur hefur at bjóða
sig hér fram (óvægt) og verður
hann til suðrunnar eins og fyrr.
Ekki heit og þó við hann hafi
mikið fylgi. Eftir er Björn sjálf
sagður. Það verður mestu vand-
ræðin að eiga við aultmann.
Ekki veit ég hvern og bjóð mig
fram. Ef þú áttist að gættu gæti.

æð að þó, gæti sked og séðist í
það. Það líkist illa í mér þessi
nætt kosning, hvernig sem
ættet. Þeir koma fram sem bi-
oðis fatespámenum í frundinum.
Sjálfr svo sime sjó á aftir.
Það kúit þið að regna þar
sýða! Blessaður sýða mér þat
sem fyrir.

Að svo stöddu get og skert
sagt þér meira. Þegar Hermann
hefur skal þú sjá þér allt af
ferðum hans.

Med heyrn áttum um gleðileg
gát og kærri kveðja
er og þinn

Stefán Móðuvöllur
Miklaðu kærri kveðja til þorðar
skins og sýða honum að og fari
bráðum að vitja til hans móðla.
Stefán

Nesheim Nóbö 12-11 1904

Kori vin!

Það er nú svo langt síðan
að míð hefjum skipat á borjefum, að
jég verð nú að herða mig svo að
þú sjáir, að jég hefi ekki algjörlega
gleymt þjót. Af mig hefi jég ekki
annad en gætt að segja, jég er hjó
hér á sama stad síðan í vor og
verð hjó meir eða minna í meher.
Ef þú vill leyða jég heim aftur
til fjölskyldu sinnar seinniþinginn
í meher, þú hefi jég ekki það
ákveðið það ennþá. Jég er þessinn
að þú kálmaest að koma heim
aftur, þú jég þinn alltaf hefur
og hefur hvað landid okkar hefur

marzt gótt í ájer fólgið frá náttúrunni
er heit; aðeins að við viljum lifa á
góðri þess með góðum augum og síðan
kenna þann. En þú ert líka að segja
þess keri minn, að þú hafið æðernisvæn
þess þess að kenna þess aftur og á
þess í þess að þú gætir ekki gjörð
annad eða meira þess þess minn og
þess þess, en þess annar annar þess
nú, mest meira þess þess. Já, þess er
þess að þess þess stóðist í þess
inn og þess þess þess þess þess
að átti það gjöra minn í þess
ann og þess þess þess þess þess
þess að þess þess minn en við
þess þess að þess þess í þess
inn akkar; en þess svo ekki minn
þess þess. Þess, þess minn
þess, þess ert minn annar þess
þess þess og þess á þess þess
minn.

Þess þess þess þess þess minn
í þess og þess þess minn með
þess, svo þess þess í þess þess
þess og þess þess í þess. Þess
þess að þess þess þess þess
þess, þess er þess í þess með
2. öðrum þess þess minn í þess.

Þess er alveg þess þess þess
þess þess þess þess. Þess þess
þess þess og er minn þess þess
inn í þess. Þess þess þess
þess þess minn. Þess er minn þess
70 ára gamall og er minn þess
með að þess þess þess þess
gjafir á þess þess þess.

Þess þess, þess "Þess" þess
þess inn þess þess minn
þess þess minn; þess þess minn
svo minn í þess, að þess ekki
þess minn þess þess þess
þess þess þess þess minn.

því þætti það mjög lítt, því þar
var mikið um oljódir þá slagana, eins
og allsladar, þar sem hann kemur
inn. Svercloup gafni hvarast mið
ad húa þessum áina unetir þess
og verður hinni álka alar eins
og stansens. Þeg er ekki viss um
ad þeg þetta kemist nokkurnhvern
til þinn, því þeg veit enga aðr. minna
hara þú, svo þeg skrif ekki lengra
í þetta sinn. Þeg vonast ef þú ert
þú verður svo viljugur ad skrifa
mí þessum af þess. Gæði minur
þessum þessum og hvað þessum
er í ávæðslanum þessum þess
mí, sem er mikið því ad kemur
ad stúlkanar síða í höfðinu mí
og þessum mí. Skiladu þessum þessum til
þess ef þú ert þess. Þess og þess
svo með innvilgustu ákunn þessum.

Magnús Jónsson.

berit. Þessi. Var svo. velt. skand
svo og þomsk i faki en þann alþing
maki til þess þann svo en
söðun nema hveit wikkis
þess loft meira aftur at, þess
þingnum og natar i leskrutunum.
og uppi myndum. Með þessum
wikkis met þessum. Þessum
götur. Þessi reglu þann þess
göt ortur var við gótt i þessum.
i þessum söðun um 1882,
en þessi svo alþing, alþing wikkis.
Þessi þann þess. Þann svo
maki þess þann þess. Þann
þessi og þess wikkis. Þessi þess
þess þess. Þann þess. Þessi þess
i þess þess, þessi rann til
natar. Þessi myndum, þessi þess
þessi til þess. Þessi þess
og myndum svo söðun

Þann þess kraft, seydungs verk
vond þann, fátun undi vöndu
í stríðum. Þann þess
verkun leggja fyrir þessu þessu
vinnu þessu þessu
þessu symþum. P. 68. 7. 6.

Þann þess kraft, seydungs verk
vond þann, fátun undi vöndu
í stríðum. Þann þess
verkun leggja fyrir þessu þessu
vinnu þessu þessu
þessu symþum.

Kaupm höfn 14. jún 1902.

Kari þóður min!

Jeg þakka þig karlega fyrir brjefin.
þau eru vissi trú, sem ég á ósvorad

En þú verður að fyrir gefa að þú
verður illilega útundan núna þú
að mi hefi ég skrifað allur nunn
þig er kinnur er líka forðum.

Fyrst er að byrja á þú að flytja þig
fjöldu af harningsvöðum frá kunn-
ingum þínum hjó og andvitað sjálfur
mijó líka. Jeg nft. óþinberði trúlofan
vita hjó eru sama leyfi sem
þú gætt þad heima, svo sem
þú gírd í Nýnu brjefi.

Jeg læk hjó einnari 10 kr. til Kristínu.
Jeg hvet hjótt að henni tægi kannske
á þeningum. Hlín á við hjó mjög eittítt
dálíkt meira (mig minni 50 ára). Henni
verður við sent smjör af heiman
á mör og vil jeg þá biðja hana að
selja það og þig að taka 10 kr. af
verðinu og borga þess Fr. Eggerts. Þú átt
jig alltaf eiginlega að senda hönun
þess 10 kr. en vitdi ekki draga
kr. lengur á borguninni. Gno bið
jig bæta að heilsa Kristínu og bið
hann fyrirgefna dráttinn.

Jeg mi þú mider ekki vera
að fara út í meina "filosofiska
Betrachtninger" mí. Þú spyrð hvort
Sigurjón Mackusson nuni vera skyn-
samur maður. Þú getur hann líkleg-
nauvest bálk, en góður löngur

er hann og hefur skemmtilega
B. Magnusson lekur próf í filosofí
í þessum mánuði. Mjög óvíst
hvernig það gengur.

Elskar mín fyrirgefna flaustr
og kannski ekki allt með illu.

Líti þú ávallt vel, óskar

þinn vinur

Böðvarður

Þú talar um að jig hafi ekki
minnst á..... Jeg get ekki sagt
nema alltaf það sama. Þú ert
þú og þú þeirra sem eiga að
skrifa mig.

Skuleyri 23-2-02.

Vinur góður!

Jeg þakka þér fyrir bryf þitt með síðasta þótti. Þetta hefur farið á annan veg en þú bjóst við. Éu nokkur gat sjóð fyrir. Jeg segi þér sál, að svo illt séu þetta er, þá hefur þú getað orðið ver úti. Þú missir stúlkuna þína, en endurnimningunni um hana fylgir hverski meðitundin um eigin afglögn. Éu óþrygd hennar. Við þessu gat hverski þú stúlkunni gírt að þessi sorg verður að berast. Tímurinn breiðir yfir hana, eins og allur armat og eftir verður endurnimning, sem eldur selur þibfimmingar meirni í hreyfingu. -

Þú mistu gæta aðrir lítit hjálpar meirni í þessum kringumstöðum. Gæfur

verðu matu að bergast úr heimleikunni og
mamma sig upp til þess að halda elni að
sýr kindum og dreyma sína drauma. Að
vild er elni einu heilum samlegi og ríman
og ef þú getur þá myndi þýtt elni einu
þrengdott einu og föð regluskundis ríma.
Það sem mamma mest heitir til er að skrifa
eða yrka, en þýtt held að það verði gjaldum
gott þýtt mamma hugaástand er á meiri
eða minni ringulreið og þýtt getur það
verit hyggilegt eða náttúrulegt.

Þýttu til að sýna þýtt niður í eitt
hug af fögnum, ef þú getur og þó það
mislukkast þá reynðu aftur og aftur ef
á þess að halda. Umfram allt ferðast
yfjulaust drömmari. Þýttu upp fyrir
lestu ef elni annað. Allt er betur en slá
ingurinn, sem gjarni menn slappu og þýttu.

Þýttu. Ef föginn elni geta haldið þýtt þá
leiktu skemmtibekkur, ríman, ferða-
sögu og g. lestu mest allan daginn.

Þýttu elni eptir hvern þýtt þýtt
þakka þýtt fyrir mynd af þýtt og þýtt
frí Myóadal. Hinn hvern þýtt með góðum
skibum. Þú þýtt þýtt mín, um
leit og þakka þýtt fyrir þýtt.

Ekker ástanda þýtt. Þú sýtt á Nord-
urlandi hvern um er þýtt. Nordurland
er allgott þýtt, og um sem þýtt er,
þýtt og illmálalands. Allt er
þýtt þýtt um þýtt, en ástand er
þýtt af þýtt megl.

Allt af nokkur, en þó fremur lítit
af þýtt. Þýtt all góða afi í elni og sit
mín til að skrifa þýtt þýtt þýtt þýtt.

Þýtt Þýtt Þýtt

Frídagur 9. jún. 1902

Kær vinur!

Fyrst af öllum öðru þykir mér kunningin
með trúlofunina; þú ert reyndur brúnn að gífa
það að, en af því að þú hefur fjátt með
sáminum að þú minnst hafa óginskað
um jólin, þykir mig hlýða að gífa
það á mig, og albeið góð vísu af öðru
kæðin. Þú mæst þakka þig — látum
öðru seja með morgnum fögnum orðum —
þykir þessu þitt af „Dinsdagstrop“ Dins-
fréttunanna, sem hvarfvegja er átt
í sinni mál. Línd þú morgnum „Hrópi“ og
þitt flestunum sinnellid og þjámyrt, en þú
místu held þú samt að þú hafi snúist
til afturhrofs. Morgnum sagt þú fjáttu in
brjefum og þitt morgnum ginslegt þú vel
lojst, en þú tríst, sem betur fór.

Nú, þat er ekki þar fyrir, þat er í
ranninn ótrúlega lítill af stóðlygnum í
bijefnum, þessa þess er gott, að þat er
eðla þing. En minn bjóst þess ínt að fá vana
"Portion" af þess þess frá þess mest, og
meira að segja hlífðeign vana þat,
ekki af þess að minn eign þess illt
að heyrn — þat er áttu var — heldur
af þess að þess er hlífðarðer minn
að þat gangi eitthvort að þess andlega
eða líkamlega, ef langur tími lítur síð
að þess lítur ekki frá þess eitthvort tíð
minna af þess hálts. Þess þess þess að
senda mig minn leit, fyrirbesturinn eða
kröftur eða hvort þat minn var þetta Þess
Þess Þess Þess, þess þess þess ríðst
á Gutmund skild; þess þess þess eitthvort

hvort óljóst minn þat, en enginn þess þess
þat þess þess mig veit veitt minn þat met
vissu, og þess þess að þat var þess þess
þess til að þess si þat í þess. að
Þess var þess að leggja þat í
vann sinn að minn landsins mestur
og bestur menn. Þess þess þess ínt að
þess var áttu ínt Gutmund og Þess Þess.
þess þess þess þess minn þess þess.
í var og veit þess þess að var
þess í sama máli. Þess þess þess þess
þess þess þess þess, þess þess að ef þess
þess í gegn, veit þess þess í að þess
þess af þess þess; í öllum þess er þat
þess þess þess. Þess er líklegast
að þess veit þess þess þess þess.
Nú er þess þess þess þess að þess
þess þess og þess þess, og var þess

leyt að fjötta mest hvening þeim
 geyga; þóttu kannu ein gjálfsýtt mest
 næsta skipti hringd of vel geyga fjör
 honum; þú skrifu mig að kannu sjá
 orðinu Good-templar á mig, en seinni
 hef þú heyrst að kannu hafi verið
 verið í fjelaginu lengur en í Birni,
 og gíoni það antírtat verið minnst tíu
 af kannu stíki sig um að docura
 ein þeir. En þú viltu er líklega
 heyrst að búast við þú. Hvað er
 þú bróðir kannu? En kannu í Reykja-
 vik eða Smáholti? Þessu þú kannu
 nokkur? Kannu er gott mannsefni
 syngi lína tíu, hvar sem ein er orðit.

Lítt er það mest öðru fleinu í brófi
 þínu, en kannu svo á þiga við samleiðum,
 að öllum þessu þessu myndi þessu fyrsta geyga —

þess fundar mig ekki á minni slóðir í
 þeirri átt — að Klæmunt-sýslumanni
 og orðinu Valtýskna. Hann er hjón og
 hefur vinnu í einni mánuði, og er aldrei
 Antivaltýskur en nú. Síðast í Nóvember
 voru munnðar um stjórnskráir breytinganna
 íslensku í Studenta-föreningar, og
 töldu þá af hálfa Anti-Valtýinga
 Finnur, Klæmunt og Guðrún Bjarnason;
 Valtýi hjólt gegn söm og gegn sig og sínu
 flokki, og fór honum það ekki svo fin-
 lega, sem þess hefti haldr. Af dönskum
 mómum töldu þeir: Oetvins-Hansen,
 Severinus, og Larsen fólksþingimaður;
 voru þeir allir góðviljandi mig og góð þá-
 leuðinga, og framu voru þeir undir
 Valtý. Þessu annars hefti Larsen —
 sem yfirlit töldu lang-snjallast af

Öllum sem tóku til máls — þá tætti
 Dæmde forsetinn þetta, að þá væri
 jafn áfugt og ómættuð fyrir Íslend-
 inga að hafa ritgjafa sinn í Höfuð
 láte stjórna sjálfmálinu sínu þáttu,
 eins og ef stjórna Dæma ætti að sitja
 einhverri stöðu fyrir sínum Schara
 og stjórna Dæmde þáttu. — Núna á
 morgun ætti Klemens að innleiða umræðu
 í studentafél. um stóra bankana; í þess
 máli er Klemens Valtýsson, ef þá er kallað
 Valtýsson að vilja fá hann. Þeg byrjaði
 við að verða á þess fundi þessu en varðast
 vill, þá að hjer er mættuð fundurinn í báta skó og
 getur átt von á að sitja yfir á hverri stundu,
 og vil þeg þá sjáman var lengi heiman að
 í einu, en þá tætti. er minna en 3-4
 tíma af þeg þá á studentafund. Þeg hef
 þegar setið yfir þá vinnu og gíort flein, sem

7
oflangt gisti á helgi. Þess kom hingað á
míðjársdags morgun og vest hjer þurman minnt,
en eftir þann tíma fer þess aptu í Webersgade 19,
og þangað skaltu þú adressera brjef til mín.
Þess kom minnt vel ínt mig hjer á stofnum-
inni; auk minn en hjer 7 Kandidata dænski,
sem allt en iðkunnaulegis menn og enn ínt.
Þú hjer áttu allt — þess þú ekki annað en
reikna allt út fyrir þig. En þess af — 7: af
þú hjer ínt enn margi og skemmtilegis og
fjebagslyndis allir saman — leisti þú at
þess hef ekki minnt mati til at skrifa, þess at
þess ekki en meitt gjerslegt at gjöra enn ínt
á sífellt minni hjer til annars og hófuns
Kjættþing eða spillum Shombre, sem þess
er orðinn minnill meistar í, þótt þess tæpi and-
íntu gjfnadrlegast. Og þess vegna vanda þú at
hulda til góða þótt þess hatti sem at sinni.

Nokkur laund taka þess minn í jan. og febr.:

8
Hald. Grunul. og Magnús Lebjarna-son
fyrir hlutann í lækunarf. og Guðm. Björnson
og Guðm. Þygers situr hl. í Lögfræði,
en allt en þess óbúið enn.

Fyrirgefðu at þess byjast skammt á öðminni;
þess þess tók eftir þú en þess kominn á flýgtig
með at skrifa upp aptu fyrsta situna og byja
á míni ork, en til allm hvern. Sæ þess mig
skjött minn hand. alþingandi, at brjefit
var til þú, og var þess af leikandi fjandur
fullgott handa vittanandi, og þótt vera
hefti varit. Þess kom kvætn minn til þú
Katrína og skila gamla fríðu litlu og stórna.
Þess bit líka at heilón minnsta þinni þótt þess
þess hjer ekki persónulega og óska þess hjer
mittilega til hvern með trúlofunina, og vona at
þess takist at laga þess sem mest og heilót
at gjöra þess at nýjum og betra manni. Heilanta
líka þú nýja þess samþyglisnami þessum, Þóðri
og Þessum, þess. Kordal og Stefáni, Kristinn gamla
og þess Thomsen og þess at ef þú þessu fleira af
gjörð þess: Væle gætt, lector malevole optet
þess kringur til þess benevolens Signeþessinn

Каузматалога 15-11-02

Vinner gåd!

Nit vörum þio góðri vinir í gamla
daga, at þat mætti ekki minna
vera, en at nit skiptumst bréfum
á, et minnstá kosti áðu hvenyr.

Mér hefir litit heilu nef,
sitau rit skilsum á Virgót-
um í sumar. Þér er at nú
helu þóungh fyrir dyrum um
fé, þú at þat er ekki gott
at vera hér ^{Kennari} ^{þag} ef met gæðum
inn einu. Veit eg ekki, hvern
útveg eg skal hafa til að ná
þéringa. En gættu minn
fremur þess til að gjá mér.
Þessu er rist ekki líklegur til
dófa ^{þessu er rist ekki líklegur til}

vel mið af blótum úngutínum ekkis
meira en þetta hófi gegnir. Jó-
hanní Sjárgjörnsyni þessi af lítit
hugmykt. Þygt mér ekkis meir en
svo vel at honum, en ekki skaltu
leggja mikið mark á það, Hann
álgar af allur af bullar í "lyrit",
en svo þessi Ánni Pálsson sagt er,
at lítit sé tinn kvæði hans, en
ekki skaltu hafa þu á loft. Þú
Taleifsson kemur af geðla. En
álíkar skodanir okkar af þess
ekki mér en svo vel á met
okkur mið. Hann & ekki áim-
myr, það hann sé blindað
ortum af aeti af mildu sjálf-
áliti af hófi öfugur hugmykt
um magt af rangar skodanir á
mögum. & hann illur í skaga-
lyndigillt að komu ortum út
hann, sálir bráðlyndi hans. &

hū Níetyschuldýrkandi minni, þen
 þess get eg, at hann skilji hann ekki
 meira en svo. Þessir hann ekki verit
 rögu minnill mætur til að lesa þenna
 "sjældne og ypperlige Mand", s. dr.
 "Georg Brandes kallas svo i langri
 og skemmtilegri ritgerð um hann,
 sem eg veð þess að lesa. Leitur
 ekki efi á þú, að N. þessir ver-
 it áraflega gáfaður og einn mesti
 andansmaður nútímans, þáttu hon-
 um skjólist einu. Eg veð svo
 aftur at þ. tel. Hann þessir lesit
 fúðulitit auk námsgreina
 síma, sitan hū kom hingað, en
 nám síu slundar hann vel. Þú
 Þorlársson s. námsmaður minni
 og montum vel. ^{og hringum og yfirlitum} Get eg, að þáttu
 taldur hans mestu kostur. Þóttur
 og Gunnlaugur en eins og þeir
 vörn. Hinnar Amónson þessir
 áfat þ. ^{þessir} að ritum, en ta
 les hann heimspæni minit.

Eg á nokkur mán sit alla þessa íð. Hálitit hefi og hugsað, en
menn. Met flældóni júlíusseyri þó hefi eg meira meira mátt
er eg mest, þú at samvistum haas vera. Hefi eg þarast nokkuð,
þann eg heft. Éil eg hann og síðan eg kom hingat, að þú &
langfremstan þessara manna, er eg antaga andgerði svektis. En
nú hefi nefut. Hann tenur þróf alls af er líkaminn helstu
nú um nýjant (fyrra hluta löfð- fjöðlitu, vantar starfsþróttinn,
þrófs). Hugsað fjöldi lauta, að tana 'arabann og áhugann, sem svo
þróf nú um nýjant - og er þú mautgulegur til þess að verða
þorlársson einn þeirra. - mikill maður, til þess að rita

En þá er lítin fylgildna margt vel og gæra margt vel.
min og verður það nst longum. Þóventi eg nýjð um, að eg
þessi er eg þessum til náms verð nokkum sínni að manni
lestun, en þessara er, að menn. Hefi eg að þú leyti samment íð
þar heima fái ritnesjju meginþorra lauta heft, er, meira
um slíkt. Nokkurt hefi gæit að segja, að þú leyti áefnilegri
í bóknemtum. Hefi leut mest maður en þeir, að eg verð lík-
eftis þrandes, er eg dái nýjð, leza aldrei sjálfstæðu, at þú &
nokkur leikrit eftis þessu og - efnaðu svektis. Slíkar en mi
þar á meðal þess Gynt - og framtíðarhorfur minar.
Þjórnun hefi eg lítid eitt les- Stúdentafélagitt heft er hálgu

vera en félagist heima. Þeir fundu
hafa haldið verið, síðan og
kom hingað. Þá fyrsta fundinum
sagði Sveinn Björnsson þingsögu. Maður
um hélið Guðmundur Finnbogason
fyrirlestur um menntamál, helstu
leitindlegan, sem vonta mátti. Á
síðasta fundi var og ekki, en þar
hafa þessir Blöndal haldið ómerkilegan
fyrirlestur um Tennyson.
Var þessur mór samferða hingað
út. Er hann áráfluga lesinn maður
og lestur, en óskynsamur, svo að
funda setis.

Ekki fannst mig mig
um dyrt bjar þessu, og og kom
hingað, eta finnst ein. Þó voru
hér fyrir margra hluta sárir
míg stumtilgt at vera, og fé
vantað. Fáen og hér mælu
stummalegra kurteisara / og

ger eða minnst hennar. Mit
vörum á þert saman einhvers
statar heima á Fróni- og hún
^{brók} svo hlyta við mér og var mér
svo gát, at mér leit nýj vef á
þertalaginu met henni. E minn-
ist þess rann, at við verðum
nokkur við. Þetta þyris mér
háfundarlegt. — — —

Oz Benzi le Romains à Jovetta
skolamur!

Mundarlega hugst á lagalykið! —
 Þú skalt, að þú hafir aðrei orðið jafn-
 farinn og er þú lengi þad. Þú
 freyr hefi þú freyt mestu í seinni
 tíð. Þú þenur hann ekki betur
 en þetta, hann, sem sem þú þott-
 ist þú þessja manna heft, að
 þú heyrir, þad hann ver of-
 nirkill maður, ofgreintur maður,
 ofheitvirkur maður til að gæta

geart loðingur á prestasálanum.
Laudar hús skopast nýj at þessu
of þreytast ekki á þú at gera þat
hlæðgt, & Þengi þrédikur af a
stálmunum gáðatta og góða síðu
of flytu eltheitar bærir og guds
atlinu og heilagleikinu dýpsu
af þessu hús honum, þessu hús
hans, og tustur. ^{Stattu} In þetta fíkur
meira á mig er svo, at eg get
hlæðgt at þú. Þess þynur þat
soglt, at afistaf hans ríðst
eiga at vera þat at vera þessu
jálur Kyrrjunnar eða þessu
þennar. Eru vona, at þú hafir
geit þat, & þú gæti, til at þessu
ham af þessu áheillaflanni.
Hvers konar gífur & þessi karasta
hans? Er hún völd at þessu?
Ekki hefir ham neid svo hult
eis at skrifa mér þessa trílufu.

sína eða senda mér Rósk, gömlum
kunningja sínum. Annars vanti
ég bréfs frá honum með Vestur-
ðinu og svo svara bréfi hans
og skanna hann fyrir tilteknu
hans. Skaltu lesa honum þessa
rafra bréfs míns og lesa honum
hvegi mína. --

Þá virð ég að þalithinni".

Þvot gerit þit þar heima? Tilgjet
þit hljóðis hjá, & grunntis
og illviljatis óþokkas gera sig
líklega til að farga laundréttul-
um vörum. Vit hér lítum þess,
að þit gerit eitthvað, þri að
þit verdit að byrja. Vit hér
munum regna að stjórna ykkur.
Þér ^{þess} þalithinni (þess) ein, & vinna
ur í móti oss. En þar fremur
í flekkum Finnur og Þogi. En, lítið
vot þeim en Þjanni (þess), þón

Þorláksson, Jón Sveinbjörnsson og
 Róald Mjølner og fleiri pólitískis
 auðabántar, er flest mun samra
 en að fast við lausmál, þótt
 þeim láti eðri margt. Ég held, að
 það sé ennþá gott, þó að ég segi,
 að ég, Áni P. Halld. júl. séum þýtt
 mestis stjórnmálamennirnir
 hér í nýlendum. Áinar Árnór-
 son seiglast þar og nokkur. Freyð
 og honum að hljást við hvern
 góðan og gildan ^{at minnsta kosti} meðalmanni.
 Þessir þrír eru en einn dreignir
 mótstöðumenn ríkisráðfeggsins
 nýja- og fjöldi flamma hér. Þessi
 og ekki verit sparad að "agitera".
 Þygg ég, að mál þetta verit rætt
 í studentafélögum, áður en langt
 líður. og geri ég ráð fyrir, að
 taka þor til máls. Og skal ég
 þá þreya eitthvað yfir hana-

mótum þeirra Þriggja, Finnó, Val mér? Þóðas Jónsson langar og nýj
tíðs og Þoga.

Einhverja flugu & Ræi

Þriem með á festinni enn þá. Sína Halldóri fjúlsingni þat ritit. -
Fríð illi hafa, um fram áúfrit! 'Eft þú nokkurt í ritdómnum
það & þokulegt hjál, þetta! Ofant um gutu. Fr.? Hann lítur ríða
er þetta ger til þess, at einhverir nýj vel g & samgjorn. Samkvæmt
geopist á Ræi og hjóti hann á vefstætt var vel tilfærð at vera sam-
þing. Þann hann þá teja sér ríð an skálshaps hans og Hannesar
an ráðgjafasessinn. In þess stutta. Þess ger þat þar hafi þ
þurft þit vel at gæta, at hann Þjarni Jónsson átt hlut at
streppi ekki inn á þingid aftur, máli. In ritdómnum heft átt
Statta þennir og engar þann, & y ad vera meira "systematisör".
Kalla síðis fallinn til ad vera Ghirill munirinn & á þú, hvern
ráðgjafan einmitt Ral. Þann hann blött en hér hefur skrifut en heima.
og naumast vera með öllum G. Rangsi Palitinen og les hana í
mjalla. ninni minn á magnanas. Vestu
saur blött hér en áreitauelga betur
saublaót hér en áreitauelga betur
skrifut en Jónsalfur og "Isafar".
Brandes (G.) rita í "Palitinen" hvern
mánuð.

Þú sendi þér hit nýjasta
rit Þjarnar, "Fær Hóshove".

Geturdu ekki útugað ^{mér} þetta
sintar af "Lammuspilinu" og sent

Angelgus atburður varð hér í ben-
um um síðustu helgi. Maður, þitt
ugur að aldri, skas móður sína á
háls, tók sítan líkit og fór með
þat út í sjó. En ógæfan var, að
líkit fannst, svo að sonurinn
verður íst hálshöggrinn fyrir
lífrítt. Hann var augastleinn
móður sinnar og hefir ^{trúnað} vent refs-
at fyrir þjófnad.

Um þessar mundir er þing
þana hald. Þessi er sínu sinni
komit þar og heyrir á munnvörð. Þing
hins ^{en Götvara} þeirra (en þinghúsið heima,
en miðla en þeir betur máli farnir,
fullkinnar þeirra, en vorir. Alvarði er
er jötunum, að verði og liinu höfðing-
legasti ásjúðinn, einhver týngasti
maður, er og hefir séð.

Svo enda og hefir með öðrum
allis hins leyta þinn einl. vinur
Hj. Guðmundsson.

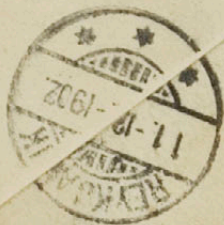
Br. 5/5 Laura

Herra stúf. mef. Þórus Sveinsson

Via Leith

Reykjavík
Ísland.

11/12 oz

J. S.

Tröfnungskelsatöðum 20/11-02

Elstakulegi forndi!

Jeg hef þengið og haft skemminga
af samvirkubóti í allt síðast, en
nú er þat orðið óþóstygt eftir af
því at þessi ekki svo lengi skrifat
þítt. Jeg þakka þítt þýtt bréf
skrifat á Sveinshöfðum 5/11-02.

Jeg þóðak alltaf vit þítt hringdauka
í sumari og ótala þá at taka þítt þýtt
kaupmanni svo sem vithu þítt at vera
mítt til skemmtunar og skoða vit mig
en svo þíttli jeg innar af skemmtun,
at þú hefur komit þar og hófist
vektu aftur. Jeg þóðak vit at þú
munstis vera eitthvott á flýgi í sumari,
en inn veit jeg at þú ert settur vit
bákinu í mínu gamla hreidi, og
vona at þú kemis þar vel vit þig

og lífi þar með eins og míð fæðum.
Margt var mér að segja í fötunum
ef þú vörð nóg á láðum þíð að þína
allt eða margt úpps, en þú vörð
neður þat ekki minna.

Eins og þú ást í yfirlýðingum, þá
er þú kominn frá Ameríkastöðum
at Höfnkelldöllum, þar sein gæmli
Höfnkell Freyðgöð þjó fæðum.
En þetta er verð þú at fara í vör, er
þú í húsnæðis þá og er þú at byggja
míð út. Helst líkist þú þú at þú
þá hvegi húsastjól. Neður er at
minnsta kosti ekki í Fljótsdal þjóð.
og má af þú motta lathinn og
manninn. Þú heldur náttúrliga að þú
þú góð, en þat er satt.

Ef ekki ætíð í þessu eða ef þú kemur
ekki burtu þá er þú at fara til Ameríku,
en gallinn er, at þú hefur ekki efni
á þú, þú skuldir nóg þú þú þú.

Þetta er mér við að þér kominn
Amers. Líkist þú minni, er þú
eins og þú og þú állur málþingur.
Kona er þú állur laka þú, þú þú
Kvorti ekki þá, þá er illa við þú
þú og þú þú.

Jóhannes bókis minni er þú minni og
þú. Þú er þú frá Þú 12 ára
þú. Þú er þú minni, þú þú
þú 4 þú. Þú er þú í þú og
at þú á þú.

Þetta var mér þú.

þú þú ekki mikit at þú þú þú
þú, þú allþú, er þú þú
átt góða þú, þú þú þú
þú at eða þú og þú þú
þú í þú skaut þú endur og þú
átt þú þú þú á þú
á þú; þú þú at segja þú
Magnúsoni þú þú, þú þú
líkt í þú minni.

Lítil er hjá um ándlegu lífi, enda er
það mið líklegt ekki mjótt hjá. Þæsturnir
hjá meira þarfa í minni hjórn, þjá a
þjórnir y Magnús bróðir Bjarna föns.
Það er að segja Magnús er ekki heimur,
en ekki mjótt skemmtilegt.

Það er alþess hjá senda öfveri y þess
gjótt það áttan um Koningu & vor, en
þá var líka lífi í flíkunum, Kveonir
sem verur um mdatu Koningu.

Dr. Vallís var hjá á þerðinu í sumri
y þess svo lítil at komu til mín.
Kerum þaladi lítil um Það lík end
mikit um búskaps y Kúskaps.

Hjá Kerum líka Þjórnir fönsom Kerum
y þess þess gaman af Kerum hær, en
Kerum lítil lítil við. Þá get Kerum
þess mið gímið y þess þess, en
mið þess til at líka.

Þó at þetta þess þess stutt, vonast
þess samt eftir línu þess þess y

þú verður þú vinur minn, þyrst af
fremur að segja mig, hvernig þjús líka
og svo margt fleira, hvernig þjús líka
námit v.s. um lánmatkulum og lán
hvernig þú gengur allt líf.

Þú bit Koolge. að heila Gudmundi.
Meynissyni, komu hani og fálki.
Hada operationin eru gerðar þar endur.
Hvad heft Þessi Sveini að? bit að
heila honum. sömul. Kristinn til-
ippausdottir.

Kennu þú aldrei til Gudmundar Sigurðs-
sonar? Hvad görir Kristján Sigurðsson
nú?

Þorjofit verður ekki lengur í þetta
sinn. Þyrstgeftu vinur minn þjús-
vottit.

Vertu blessaður og all; lífi þjús aðit
sem best.

Þess ótak þinn

Jonas Kristjánsson

Herro stud. med förtärlig
Yngálfróðing
Reykjavík

Langemannahöfu 8. Okt. 1902.

Æri vinurinn!

Ítarþekkir þinn hefur þitt; þú var farinn af
vortu breddu um að þú ættir ekki að skrifa mig!
Þú M. frá Arnarum fór lokinn heim um daginn; hann
var öllum þunnum hjá, karlinn — einn og fleiri. Þú gefst
mig um þó Stefánsson og Jóhann. Með þó hefur þú sama
sem ekkert verið, en nokkurn með Jóhanni. Þeir, ásamt Óla
Dan, þó Seliþeygi og Sigr. Eggert eru hjá af löndum
almennu nefndin „Intelligensklubben“ og á að vera hát.
Þó Stefánsson er meita smyrtuminn af bráttu óþyr af
þessingum — þesskinnar á þig alla mötu“ o.s.fv.
Hann gefur þig átallega við hinsthritik!

Jóhann hefur öð einkver óþyr og hefur þú hefur fálsvit
af þó. Eitt hefur þú hefur þig þó gott, ástunduð, ljúft
og ljúft; annars er það merkilegt hvern hann er

ðóndhagur, eftir allar þessir kvíðagjafir — og ekki mið hvernig hefur
næfnt að nokkurn megi ást á setja hjá sjn.

Þryggtu af að lifari er hann ekki, ætíð og áhyrniskill
eins og í skóla - nema með "Moralen", sem hann átti
við við tilteyningu, honum er hann þinn af
sleppa í hagarum.

þeir hef eiginlega orðið talverð "skiffadóm" á löndum
þeir; hið þeir væru mönnum fjölmennir í andanum en
þeir em. Þeir skáðu em allir á Restaurationum; þar
þeir hef firt í höfuð að komu mikil á elita stöti.
Í stutta máli, nýr fjölmennir laðar væru fjölmennir, í
stundum eltingaleik við þessum í bláðum, estelík
og önnur, skyldi maður þá halda að þessi laðar
döndensitteratinn yfi skynnum mönnum elti en
nýr i augum.

Af nufur er það að fjáttu að þú hefur okkur á milli
 sagt lifað fálsvart tek elski þinn þinn en i mai!
 Hvar heldurðu að "energion" istenska segi? Þú hefur
 "jollu" andek. mikinn, en elski drulektu svo nýj, hefur

jeune bronchitis" up in the same.

Maletu eftir "Foskrevet"? Jæ hef verið mörgum,
ja, jæ veit ekki einn sinni hvað mörgum einum, hti
á svokallðri "Operetti" - sönghugapennin sem mest er
líkt í Foskrevet". Jæ er búinn að gleymsa hvað
Drachm. kallar þennan mann sem spilar á Pianoit
-aceompagnern. Hann heitir Ellinger og var þ
með honum í garðveldi. Hann sjar um allan
sönginn þar og er að búa út minni sem á að
heita "Danmark med Bilsand", á ein stúlkan af
Sýngja söng frá hveig laudi. Hann var búinn af
nir í "Sex sönglög" Bjarna Þorvaldsson. og fjöldi þar Jónis
hann í garðveldi þar í sönghugapennin
"Sýttkynin". Þegar hl. var 12 var bóndi og kom
hann þá til mín og band nýja nýja á höndver
og dýrlegu þar, jæ sagði honum að jæ vilti
hafa Nikoline þessum met - það er stelpa
sem jæ hef verið að dafna út þar; hún
sýngur eigin - ekki betur en hinar, en er

hróinnæli engill að segur —

Þú, hann hjólt það veir svo sem sjálf sagt. sagðist
hafa tekið eftir þér og nýja litist á hana!! minnst.
Svo sátum við þó til hl. Þess svo, þú mæt stelpunni
í fátinum og kallið að spila og sjunga —
gráhartun, en þó fjörunu sem strákun.

Hinn er trúlofaður! Um hl. 11. gæðu. komur þar inn
5 ríkisbúttur, sem settu all á annan endann,
þótt nýja á leikvörð, singu o.s.f. þú heyrstu
eitt hvar 30 búketti!! í einu og höstun á gólfu
til Nikolíu, en hinn rítti þinn öllum út í horn
með fátinum!! þú stóðst þú ekki málit lengur
og gekk nýja á leikvörðum og rítti henni
vís sem þú hafir á hugaþagatun sjálfu. Þú
stókk henni á brjósti og getur ekki trúar
hvar þú varst nýja með nýja — og er þó þetta
auðvitað mella eins og áttu fjörunu.

Þú stöppuðst og hyltu að henni eins og
þú gætur — af afbrýðissemi.

— Það er eitl ann þú óttast kannski meira en nokkur
annar og það er það að þú hattir að gæta skilist
mig. En þú vilt að þú hefur tekið eftir leyningunum á
vitundarmunum heima.

Þessu á þú eftir segi og skafa 60 krónum! og í þessu
á þú að lifa þessu til í Mús! Hættu með þessu þú
elkist smátt og stórt. Með öðrum öðrum - yfirfærð
Fallit! Þú hefur verið þú nú fúglingur?

Þú á einu veltu út að skafa þessu rektor, sem
skafði mig ósköp vandræðlega, með þessu
föndlegum áminningum um góða heilan, yfir
á spjótstök. sparsandi. Hann átti til að þú hefur
á spjótstök 5-6-7 hundruð krónum þessu
málmáttum þessu!

Rektor hefur með óþægju eftir þessu
mína!! Þú er að hugsa um að reykja þessu
kæti heldur en elkist neit!!

Mú viltu svo hjórnúttil statusinn. Þú hefur
málmútt hjórnúttil mig — "alt er dýrt meina"

brunnirinn 12-tól! — ann þess með glaci!
Sætur Halldór bóka hord hann þessi ekki
að þá eitthvað í líkingu við útl. fjölli, en
sinnlípingar í vellystingum stangum hafnar.
Seytu honum ekki stór að þá hýðit til
að skrafa þus, heldur að þá viti af
manni — þá skulda honum eitthvað
20 krónum og af hann vill hafa
sönu nokkur þá segtu honum að
mjár þatti gæti að vinna af mjár
þessa skuld nýp í þessum máti.

Frantísmhugmyndin er átt magna
nið sem stendur. Endur lík. með þá að
þá kem heim og segir að setja í stak
eitthvað „knald“it!.

— þá haf þess „Skipit sekkur“ eftir
Lindu. Afar þess leikur, samtalið t.d. er

sv afkáralegt, að þá er alveg hvern, og ekkert
er eigin. í ritum, verra en ekkert.

„Úr heimabókun“ haf þá líka þess, þá
hefti sáit þess að J.H. væri sönn
þessum. Það segir nú þess að kalla
sólin ljósmóti! — yfirlitukom! —

En 2 þess vörum nú þess „blóðmísi“
sem afhending þessa burtar — leirburtu-
valdu honum!

Heldur segir hann vilja kveða höfund-
kúpu „mómmu sínu, en hláturari
lifandi kvemu!!“ o.s.f. Á leitin vill
hann vaka með „veiki hugdýft“!

Þá nemir ekki að skrifa meira af
þessum. Sítt bókariinn lítur að þá að
þessum horgemum, sem þessum nú
væru út nú sveiti, hafi þessum í
heimabókun, þá eru afiðlegir vörari
en afiðlegur.

Ef þú nemur að þú ad senda þess minna
atvanganir út þakinn.

Þakka þakka þess ad senda minna
þakskrefi eftir Drömmum. þú skilur þess
"ekki þess er i mai - ef þú þess me þess.

Þess er ad adr. til minna

Þess Lúthargade 16.³ þess er drömmur all af
Lúthargade af þessan getur all þess til
skila til minna.

Þessu þessu, drömmur minna. Þessu minna
þessu er þess þessu kinn.

Þessu minna minna
þessu minna minna.

Þessu er þessu þessu þessu minna minna minna
a þessu minna. þessu ad þessu minna.

Stud. med. J. Sveinsson
Reykjavík

Stud. pharmac. Sig. Sigurdsson
Rte Söndergade 16
København